

Statsrevisor. Jeg har, som bekendt, udtalt en modsat Anskuelse, og min Stilling til denne Sag er saaledes, som den i det Besentlige er betegnet af den ærede Rigsdagsmand for Holstet Amts 2den Valgfreds (Tscherning), — men det er mig dog altid ret kjær at vide, hvorledes jeg skal forstaae en saadan Bøtering. Naar nu den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) siger, at det kun er hans Anskuelse alene, saa troer jeg altsaa, at der af denne Paragraph ikke kan udledes nogen Ting med Hensyn til en Bedømmelse af Tthinget eller en eventuel Majoritets Anskuelse om denne Paragraph, og da mener jeg rigtignok, det vil være den correcteste Opfattelsesmaade, som den ærede Rigsdagsmand for Holstet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har udtalt som sin, at nemlig denne Paragraph slet ikke betyder mere i Realiteten, end om den ikke stod der. (Monrad: Saa stem for den.)

Tscherning: Det ærede Medlem siger, at, naar den ikke betyder mere, saa stem for den. Nei, den betyder ikke mere, i den Retning; men den betyder Noget i en anden Retning. Den afgjører et Spørgsmaal, som staaer uafgjort og som bør staae uafgjort for det Første. Man taler her bestandigt om Kasserne; men vi have ikke med Kasserne at bestille; thi Kasseforvaltningen er Et, og de forskjellige aabne Conti er et Andet. Vi skulle her tale om de Conti, som ere aabnede efter Finantsloven. Udbyttet af disse forskjellige Conti er uendeligt; det gaaer fra det ene Aar over paa det andet, og vi have den fulde Ret til Udbyttet af enhver af disse Conti, ligesom vi have den fulde Pligt til, hvor de komme frem med Underbalance, at fyldestgjøre de stillede Fordringer, forsaavidt de ere stillede med Ret, med Billighed eller Nødvendighed. Hvor de give os et Udbytte, et Overskud, der blive vi ved at have Krav paa det saa langt tilbage, som vi have udøvet Bevillingsbretten. Contierne kunne faae en Omfordeling, der kan blive ført over fra den ene Konto til den anden, men der, hvor det bliver ført hen, der finde vi det som en Udskydning fra den vedkommende Konto, og, naar der ingen Bevilling er, naar der ingen Lovgivningsact er, som giver det en anden Betskaffenhed, end det havde

i sin Oprindelse, saa bliver det ved at beholde den Betskaffenhed indtil det Sidste. Det er derfor, vi ikke skulle gaae ind paa denne Paragraph, saalænge den ikke finder Finantsministerens Anerkjendelse. Dersom Finantsministeren siger om den: jeg anerkjender denne Paragraph som en yderligere Veiledning til at forfølge den betraadte Vej, som en yderligere Sikkerhed i den Henseende, saa siger jeg: saa er Paragraphen ikke skadelig; men, saasnart han ikke siger det, saa kan han vende dens Betydning mere imod os, end vi kunne vende den til Fordeel for os. Controllen med Bogholderiet, det er vor Sag, Kassen er en afsondret Forvaltningsgreen. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4. Valgfreds (Monrad) udtrykte den Idee, at, naar vi beholdt et Overskud af den og den Størrelse, saa skal der derimod findes et Overskud, som svarer til Forholdet $\frac{2}{5}$ og $\frac{2}{5}$ fra de andre Landsdele. Det er Ingen istand til at gjøre. Saasnart der er Spørgsmaal om Udgifter, som skulle gjøres til den sælles Stat, saa kunne vi forlange, at, naar vi give Bidraget af $\frac{2}{5}$ til denne Udgift, saa skulle $\frac{2}{5}$ møde derimod; men med Hensyn til Kassebeholdninger, der er vort vort og deres deres. Vi kunne ikke forlange, at der i Kassen skulde indflyde $\frac{2}{5}$ mod de $\frac{2}{5}$. Vi kunne forlange, at der gjøres os Rede for, hvorledes Udbyttet af de forskjellige Conti forvaltes. Vi kunne forlange, naar der var Spørgsmaal derom, at der bliver holdt en Contocourant over de forskjellige gjenstodige Rentefordelinger, og at den Rente, som kommer paa vort Overskud, ogsaa kommer os til gode; men vi have ikke Noget at gjøre med, hvad der bliver tilført som Overskud for de andre Landsdele. Havde vi nogen Idee om, at vi havde dermed at gjøre, saa kunde vi aldrig have seldet paa denne Paragraph. Jeg er af den fulde Overtydning, at denne Paragraph kun kan forvirre Forholdene, saalænge som Finantsministeren ikke selv gaaer ind paa den. Den skader vor rettlige Stilling mere, end den gavner den; det er et Forsøg paa en Magtutrydning i et uheldigt Dieblit, og det er meget godt, at det bliver klart, fra hvornår Forsøget kommer.